

Jeanne d'Arc

Tekster fra forestillingen af
**ELIAS SADAQ, URSULA ANDKJÆR OLSEN, MANILLA GHAFURI,
MYCELIUM OG ALEXANDRA MOLTKE JOHANSEN**

Helgen? Kætter? Religiøs fanatiker? Hærfører?
Idealist? Befrier? Heks? Symbol på frihed?
Symbol på kampgejst? Symbol på nationalisme?

I Jeanne d'Arc møder vi et kvindeligt ikon på slagmarken splintret i forskellige fortolkninger med en fane, der vender den vej, vinden blæser.

"Mit navn var en mønt, var en mønt, og mønten kunne man handle for, og der blev ivrigt handlet, det må jeg sige. Ville så gerne være noget værd, ville så gerne vejes, være skinnende mønt i nogens hånd." (*Jeg bærer en fakkel*, Alexandra Moltke Johansen)

Jeanne d'Arc – en 13-årig fransk bondepige – fik et kald fra Gud om at lede Frankrig til sejr i krigen mod England. Et ungt menneske, kaldet til krig. Som tak endte hun sine dage på bålet, brændt som heks for sine heltegerninger. I 1920'erne blev hun erklæret helgen og bruges i dag som symbol i alt fra religiøse sammenhænge til højreradikal politik.

NATHALIE MELLBYE

Kunsterisk direktør for SORT/HVID
Iscenesætter og scenegraf på Jeanne d'Arc

Jeanne d'Arc er en radikal ny opera om den ikoniske kvindelige hærfører.

Den oprindelige italienske opera, Giuseppe Verdis *Giovanna d'Arco* fra 1845, mixes med nye elektroniske kompositioner, live percussion og danske tekster skrevet af poeter, aktivister og dramatikere: Elias Sadaq, Ursula Andkjær Olsen, Manilla Ghafuri, Mycelium og Alexandra Moltke Johansen.

Deres tekstbidrag er samlet i denne folder.

MENNESKER

Mennesker

Her står vi

Mennesker

Her lever vi

Her ånder vi

Mennesker

Så mange er vi

Så mange

Mennesker

Ser I lyset?

Ser I det hellige lys?

Eller

Ser I det brænde?

Ser I flammehavet?

Mennesker

Ser I ild eller lys

Et symbol på krigen

Et symbol på freden?

Mennesker

Sort eller hvidt?

Mennesker

Her står jeg

Jeg er klar

Mennesker

Fejr mig som en heltinde

Brænd mig som en forræder

Sort eller hvidt? Ild eller lys?

Mennesker

Ser I mig?

Ser I det hellige lys?

Mennesker

Hvordan skal vi forestille os

fremtiden? Hvordan skal

vi det? Hvordan skal det

lykkes, når vi altid og altid

og altid ser, producerer,

deler, drømmer, spiser,

lover, giver, tænker, hvisker,

skriger, forbander, priser,

fordømmer, køber, sælger de

samme billeder...

Mennesker

Ser I det hellige lys?

i alle ting

i alle mennesker

Mennesker

Ser I det hellige lys, når det

brænder?

Ser I det hellige lys?

Lyset i alle ting?

Kan jeg

Kan I

Kan vi

Kan vi sammen

Sammen

Er det overhovedet muligt?

Kan vi se en fremtid, hvor det

ikke brænder?
Efter alt det her?
Efter alt det der er sket, hvad der?

Mennesker
Her står vi
Mennesker
Her lægger vi vores våben ned
Mennesker
I en time
For et øjeblik
Våbenhvile
Ser I lyset?
Mennesker
Det hellige lys

Mennesker
Det hellige lys
I dig
I mig
I os
I alle ting
Mennesker
Liv
Mennesker

Der findes en fremtid
Der findes altid en fremtid

Mennesker
En ny vision
Mennesker
Her står vi
Mennesker

JEG BÆRER EN FAKKEL

Kære konge af fjendeland, konge af fædreland. Oliefelternes konge og dronefabrikkernes konge, de nye lufthavnes, elbilernes, kablernes, murenes, ruinernes konge.

Konge over børnesult og de sønderlemmede, over desperationen og håbløsheden og formørkelsen, hadets konge. Hadets konge og håbets konge. Med den hellige olie er du velsignet, er du salvet som den suveræne herre: I dine hænder holder du verden. Jeg sender penge og går til demonstrationer og jeg anlægger bede og dyrker kål og urter og blomster, og jeg læser for børnene, rejser dem tålmodigt op og lærer dem om godt og ondt velvidende at alt kan knuses i morgen, af dine hænder.

At alt knuses i dag, et andet sted, af dine hænder.

Dine forlængede hænder, der holder lastbilerne tilbage. Dine horder af søvnløse soldater, der fejer ind over fiktive grænser.

Jeg er stået ned fra min høje hest, den efterlod mig i gruset. Den hest der bar mig ubesværet, adlød min mindste ordre, driver nu fornøjet omkring uden mig.

Håber på et mirakel sådan som jeg var mirakel
Håber på et mirakel sådan som jeg var mirakel

Mit navn var en mønt og mønten kunne man handle for og der blev ivrigt handlet,
det må jeg sige.
Ville så gerne være noget værd,
ville så gerne vejes,
være skinnende mønt i nogens hånd

Konge jeg beder dig: Løft din krone af hovedet, grav den ned. Gå frem mod os med dine hænder. Læg dig med dit ansigt først:

Jeg er kætter.

Jeg stiller mig dér hvor ingen står, jeg peger med en rystende finger.

Jeg advarede dig, da du brændte mig.

Men jeg bærer en fakkel gennem natten.

Jeg bærer en fakkel gennem natten.

Jeg bærer en fakkel gennem natten.

Jeg bærer en fakkel gennem natten.

Jeg bærer en fakkel gennem natten.

Jeg bærer en fakkel gennem natten.

Jeg advarede dig, da du brændte mig.

For siden at gøre mig til miraklet, for siden at gøre mig til helgen.

Lad os lege at jeg er miraklet. Lad os lege at jeg er helgen.

For så kan jeg velsigne dig.

ALT BRÆNDER

Hvad er en hjerne andet end et hus for minder og hvad er minder andet end splinter i hænderne på folk, der ikke kan lade fortiden være i fred?

Jeg ser tingene ske, før de sker, mærker mine frontallapper folde sig ud som natsværmervinger. Jeg ser ind i Europas hjerte. En eksistentiel trussel, som en afgrund, som sutter på mine tæer.

Fra horisonten kan man høre solen le, se, den kravler ud af jordens skygge. Jeg bygger ikke en kirke. Jeg bygger et bål, som skal nå hele vejen til himlen.

Alt står i flammer
Himlen står i flammer
Jorden står i flammer
Skovene står i flammer
Havene står i flammer
Nationerne står i flammer
Byerne står i flammer
Kroppene står i flammer
Nerverne står i flammer
Huden står i flammer
Håret står i flammer
Neglene står i flammer
Ansigtet står i flammer
Øjnene står i flammer
Munden står i flammer
Ordene står i flammer
Flammerne står i flammer
"Jeg" står i flammer
"Du" står i flammer
"De" står i flammer

Afstanden mellem jeg og du står i flammer
Afstanden mellem du og det står i flammer
Afstanden mellem jeg, du og de står i flammer
Afstanden mellem jeg, du, de og det står i flammer

Se

Børsen brænder
Rigsdagen brænder
Kongressen brænder
Domhuset brænder
Den demilitariserede zone brænder
Våbnene brænder
Byen brænder
Kroppene brænder
Børnene brænder
De skyldige brænder
De uskyldige brænder

Hør

Deres skrig er ild
Deres hjerter er ild
Deres elskov er ild
Deres sorg er ild
De kysser deres børn med ild
Ammer med ild
Smører madpakker med ild
Lader natlampen stå tændt med ild
Bliver en skærm af ild
Leder i ruinerne med ild
Brænder hele vejen
Brænder vejen
Brænder
Brænder
Ser. Klart. Nu.

RETFÆRDIGHED

Undskyld for svigtene, for tavsheden, for historieløsheden,
undskyld for bomberne, for hungersnøden, for
fængslingerne, for folkedrabene

Undskyld for vores medvirken og for vores stilhed, når
retfærdighed kalder på stemmer

Retfærdighed er ikke et ord, det er en handling, det er når vi tør
se det uretfærdige i øjnene og stadig vælger at gøre noget, for
retfærdighed starter der hvor nogen endelig bliver set.

Retfærdighed det er ikke bare et ord, det er en tilstand, en
rodløshed, et savn der aldrig falder til ro, styrken i at rejse sig, i
at sige nej, i at elske, selv når verden siger du ikke skal,
i at stille spørgsmål ved systemet, i at tro på retfærdighed,
selvom du ikke kan se den.

Riot, riot, riot, riot, riot

SLAGMARKEN

Jeg står i midten af slagmarken. Røgen fra bålene stikker mig i øjnene. Det er umuligt at trække vejret her. Jeg hører klageskrigene fra de sårede. De huler som levende døde. De kalder. De kalder på deres skaber. Mor siger de, mama, Ave Maria. Red mig. Red mig. Red mig.

Jeg er ingens mor. Ingens frelser. Jeg er bærer af intet barn. Dunk, dunk, dunk lyder det, når mine fødder betræder jorden. Mine tunge jernskridt. De hører mig, før de ser mig. De holder vejret.

Klir, klir, klir, siger det, når jeg kommer gående. Min ringbrynje er tung som himlen. Jern og sortkrudt. Jorden er fugtig og mudret. Er det regnvand eller blod? Sværdet ved min hofte er rødt. Min hest ligger og udånder ved min side. Min smukke ganger. Hun er hvid som sne. Klapper hende forsigtigt på mulen. Aer hendes sorte manke. Jeg ser livet dampe ud af hende.

Jeg er et våbenskjold. Jeg bærer solen på mine skuldre. Mennesker. Vi har været i krig i århundreder.

Hvad er din faders navn? Svar mig. Hvad er din faders navn? Hvad er din faders navn? En soldat prøver at samle kræfter til at svare, men han kan kun stønne i afmagt. Det smerter ham at trække vejret. Hvad er din faders navn, spørger jeg ham igen og trækker sværdet op.

Han græder. Frygt stinker af lort og pis. Lille mand. Det eneste jeg har tilbage er min tro, siger han og jeg svarer miraklernes tid er ikke forbi, inden jeg befrier hans sjæl.

Sværdet møder kroppen. Hug. Hug. Hug. En knogle knækker, en muskel sprækker. Et lys tændes. Et lys slukkes. Duften af fosfor.

JEG ER DEN STORE HELBREDER

Jeg vil følge jer. Jeg vil følge jer helt hen til kanten af vores livsform, og så vil vi sammen se ned i afgrunden under den, SE!

Tårekanaler, rensningsanlæg

Jeg vil køre jer i afgrunden

I lader jer spise af med komfort fremfor mening!

I lader jer spise af med begær fremfor nydelse!

I får varer som præmier for al jeres arbejde, jeres stress, jeres dårlige samvittighed, som præmie for jeres tid, LIV!

I får underholdning og trøstepremier for jeres OFFERGAVER,

Komfort i stedet for mening

Komfort i stedet for adgang til det hellige rum indeni, hvor mening bliver skabt – lige under hjertet – hvor smerte og nydelse blandes og danner liv

I stedet klammer I jer til jeres dødens pølser, kødsovs & Tesla

I stedet sidder I her med:

"at I ikke kan komme ud"s sygdom,

"at I sidder i et hjul som tager al jeres tid"s sygdom,

"tager al jeres kreative kraft"s sygdom,

"at I intet ved om jeres livsgrundlag"s sygdom

Jeg siger jer: Jeg kommer med pis og lort, alt skidt, affald, støjgener, lugthallucinationer

I VED INGENTING OM LÆNGSEL!!!!

Jeres pestbylder, jeres kedelige, fortravlede og meningsforladte liv, hvor I kun får begær og ingen, INGEN nydelse!!!

Når vi snart kører ud til kanten,
I ved, jeg vil bringe jer til deres kritiske punkt,
jeres parallelle liv,
I vil se det liv hvori I fortsætter det nuværende,
og det liv, hvori det nuværende slet ikke er en mulighed, pga.
fejlslagen høst, historieløshed, strømsvigt,
og jeg vil tvinge jer til det: Jeg er den store helbreder!

Verden er hellig!
Varene sidder på jer som pestbylder, men jeg vil frelse jer fra
dem, skære dem af, så der går hul på mennesket, et lille, helligt hul.

Jeg fører jer alle ud over kanten og hen til et nyt liv.
I skal bare komme!
Jeg omskaber jeres ulykkelige begær til nydelse og I vil endelig
forstå, endelig svælge ...

Bagefter, om lang, lang tid:
Relikvierne, alle mine ribben ligger rundt om alle mine kranier, se,
mit skelet som en mark af stjerner!

Når I lægger det hele frem foran jeres fødder:
At jeg har mange ben, mange arme,
At jeg har tusind hoveder,
At jeg har tusind munde,
At jeg har tusind hjerter,
som alle er formuldede.

Jeg er den store helbreder!
Jeg er Jeanne d'Arc!
Jeg er Jeanne d'Arc!
Jeg er Jeanne d'Arc!

VÅBENHVILE?

Mennesker.

Ser I lyset?

Ser I det hellige lys?

Ser I det brænde?

Ser I flammehavet?

Mennesker. Våbenhvile?

Medvirkende i forestillingen **HANNA LEONORA HOLLENSSEN** (mezzosopran), **KATINKA FOGH VINDELEV** (sopran), **STEFFEN BRUUN** (bas), **SIMON SUMAL** (baryton), **BJØRK-MYNTE PAULSE** (danser), **HILDE INGEBORG SANDVOLD** (danser), **LORENZO COLOMBO** (Live-musiker), **ALLEGRA ROCKET ROSEMARIE SCHYTZ MARVIT** (statist), **ISABELLA DRACHMANN** (statist)
Koncept/iscenesættelse **BEHRENS/RYBERG/MELLBYE**
Komposition (elektronisk og akustisk komposition, kor- og solosatser) samt musikalsk bearbejdning af Verdi **SØS GUNVER RYBERG** Instruktør **ANJA BEHRENS** Scenograf **NATHALIE MELLBYE** Assistent **JEANNE CHESTIER**
Koreograf **BJØRK-MYNTE PAULSE, HILDE INGEBORG SANDVOLD** Lysdesigner **RAPHAEL FRISENVÆNGE SOLHOLM** Lydtekniker **SØREN MOORE, VICTOR NUNO LYSE** Scenemester **ANDERS TOFT PEDERSEN, JOHANNE ENGBIRK** Rekvisitør og bygger **EMMA DYBDAHL HILDEBRANDT** Kostumier **HANNE MØRUP** Repetitor **LOUISE SCHRØDER** Teatermaler **RASMUS BRANDT** Forestillingsleder **SVANTE HUNICHE CORELL** Statistkoordinator **ANDREA MARIE VITUS** Bygger **SARINA GIULIA BOSIO** Afvikler **MIE MONA NIELSEN** Tak til **CHRISTOFFER ØSTERGAARD MEIER NIELSEN, ASGER KUDAHL**

Tekstbidrag af **ELIAS SADAQ, URSULA ANDKJÆR OLSEN, MYCELIUM, MANILLA GHAFURI, ALEXANDRA MOLTKE JOHANSEN**

Støttet af **STATENS KUNSTFOND, AUGUSTINUS FONDEN, A.P. MØLLER FONDEN, DET OBELSKE FAMILIEFOND, BECKETT-FONDEN, KNUD HØJGAARDS FOND, WILLIAM DEMANT FONDEN, AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND, DANSK KOMPONISTFORENING/KODA KULTUR**

FRYGT STINKER AF LORT OG PIS

(Slagmarken, Elias Sadaq)

JEANNE D'ARC
WWW.SORT-HVID.DK

24. APRIL-22. MAJ 2026
SORT/HVID @SORTHVIDSCENE